

Moji drahí bratia a sestry, všetci ľudia žijúci v tejto obci: Pokoj vám!

Keď začínam písať tieto riadky, je 15. marca 2020, nedeľné ráno. Je to zvláštna nedeľa: Neponáhľam na filiálky, chystám sa len slúžiť farskú omšu. Farskú omšu, vo farskom kostole, bez farníkov. Akási pliaga so vznešene znejúcim menom (korona = koruna) ohrozuje naše zdravie, možno i životy a spôsobila čiastočnú paralizáciu spoločnosti. Medzi prvými opatreniami bolo zrušenie verejných bohoslužieb. V prípade výnimočného ohrozenia je takéto opatrenie pochopiteľné. Účasť na nedeľnej omši je pre katolíkov prikázaním Cirkvi a preto ho Cirkev môže aj prispôbovať, prípadne upravovať. A Cirkev to v tomto prípade aj urobila, keď nám prikázala poslúchať nariadenia kompetentných odborných autorít a zostať doma, aby sme kontaktmi nešírili epidémiu. Ani Cirkev však nemôže meniť Božie prikázanie o zasvätení Pánovho dňa pokojom od prác. Pre nás je týmto dňom nedeľa, deň zmŕtvychvstania. Hoci nemôžeme byť na bohoslužbách, zostáva nedeľa Dňom Pána, dňom pokoja, dňom odpočinku, keď si máme odpočinúť od svetských starostí a trápení a pozdvihnúť svoje srdcia k Pánovi. Nevieme, ako dlho bude trvať tento stav a koľko nediel ešte nebudeme môcť ísť do kostola. Sme odlúčení od slávenia i prijímania Eucharistie a pozeranie na liturgiu cez obrazovku nie je skutočnou náhradou. Tento stav je dôvodom k premýšľaniu o skutočných hraniciach ľudskej moci. Úžasný pokrok vedy a technológií, materiálny blahobyt i ľudská moc majú svoje hranice. Človek nie je najmocnejším pánom sveta. Napriek všetkému čo ľudstvo dokáže, musí naraz spomaliť, zmeniť zabehané spôsoby, riešiť obavy i strach a počítať straty. Zároveň je to však príležitosť na základné otázky o živote a hodnotách. Možno sú to otázky, ktoré sme si už dlho nedávali, otázky týkajúce sa časnosti, večnosti, odmeny a trestu, otázky o zodpovednosti za svoje rozhodnutia, otázky o dobre a zle, otázky o Bohu a o tom, kam sme ho vysunuli.

Pre nás veriacich, je súčasný stav časom akéhosí smútku, pretože sa nemôžeme zhromažďovať pri oltári. Zostáva nám však čas na osobný kontakt s Pánom v modlitbe. Modlime sa vytrvalo a vrúčne! Modlime sa viac a modlime sa všetci! Zvlášť prosím, aby sa modlili deti. Modlitba nevinných detí má mimoriadnu silu. Vráťte sa k modlitbe aj Vy, čo ste sa už dlho nemodlili! Istotne ste nezabudli na modlitby svojho detstva a mladosti. A aj keby ste zabudli, volajte k Bohu tak, ako viete. Volajte aj k Božej Matke Márii, aby neustále prosila Trojjediného Boha za nás, hriešnikov v núdzi.

Okrem modlitby využite čas i na posilnenie rodinných pút. Prosím Vás, nepripútajte sa k médiám, ale k Bohu a k sebe navzájom! Pripravte si spoločne dobré jedlo, spolu a pokojne stolujte. Otvorte si dobrú knihu a tým menším namiesto televíznych rozprávok, čítajte vy. Vytiahnite zo šuplíkov ručné práce, alebo usporiadajte svoje zbierky fotografií. Možno je toto práve ten čas, keď máte ukázať svojim deťom a vnukom históriu Vašej rodiny, ale aj svoju šikovnosť a dávno zabudnuté zručnosti. Ktovie, kedy sa im to zide!/? A nezabudnite si spolu spievať! Veď kedy ste naposledy doma spolu spievali? Spev zaháňa strach, upevňuje spoločenstvo, umenšuje bolesť, prináša radosť a dvíha srdce. V pracovné dni sa venujte záhradke, prípadne dielničke. Určite sa nájdete v domácnosti viacero vecí, ktoré treba zreparovať, alebo upratať. Snažme sa nájsť radosť a zadosťučinenie v drobných činnostiach, na ktoré sme v hektickom spôsobe života nemali čas. Všímajme si jeden druhého, aby sa nikto v tomto čase skúšky necítil celkom opustený a bez pomoci.

Drahí moji, Chceme Vás všetkých, ktorí vládzete, pozvať k účasti na spoločnom pôste, podľa výzvy slovenských biskupov. Tento pôst nie je povinný, ale má byť súčasťou našich modlitieb a prosieb k Bohu, aby odvrátil od nás nebezpečenstvo nákazy. Týmto spôsobom môžeme nástojčivo prosiť Boha, aby uchránil pred vírusom našu farnosť. Veď Kristus nás uistil: „ Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach.“ (Mt. 18, 19) Pôst ku ktorému nás biskupi pozývajú sa má dodržať každý piatok do Veľkej Noci, a to takým spôsobom, ako na Veľký piatok, teda nejst mäsité pokrmy a jesť do sýtosti len raz za deň. A budem veľmi opovážlivý, keď teraz pozvem

k tomuto spoločnému pôstu aj Vás, bratia a sestry iných denominácií, samozrejme spôsobom ktorý si sami zvolíte? Vytvorme spoločenstvo jednotných prosieb za odvrátenie nebezpečenstva nákazy!

Dovoľte mi, moji drahí, aby som Vás požiadal aj o potrebnú mieru pokory a poslušnosti voči nariadeniam a odporúčaniam, ktoré nám adresujú predstavitelia občianskej spoločnosti. Sv. Písmo nás učí, že aj občianska vrchnosť je od Boha a máme si ju vážiť i poslúchať vo všetkom, čo je spravodlivé a dobré. Ak nás teraz zaväzujú prísnejšími predpismi, je to pre spoločné dobro. Ich povinnosťou je chrániť nás nakoľko vládzu a našou povinnosťou je podriaďovať sa, nakoľko vládžeme my. Ide tu o dobro našich blízkych, ale aj o naše dobro.

Nakoniec Vás chcem všetkých uistiť, že moje srdce je neustále spojené s Vami všetkými, s katolíckymi i nekatolíckymi, s veriacimi i neveriacimi, s majoritnými i minoritnými. Ako Kristov kňaz denne slávim omšu, čiže prinášam na oltári jedinou obeť tela a krvi Ježiša Krista. Hoci nemôžeme byť fyzicky spolu okolo oltára, môžeme byť spolu v mysli a bratskej láske. Keď prístupujem k oltáru, nesiem v srdci a myslím Vás všetkých. Pamätám aj na tých, ktorí sú vzdialení od domova, viem, že máte o seba navzájom obavy. Pri oltári myslím aj na Vás, ktorí pracujete v zdravotníctve, lekárov, sestry, ošetrovateľov a ostatných zdravotníkov i personál v Domovoch sociálnych služieb. Prosím Boha aby Vás zvlášť ochraňoval, lebo teraz ste nielen extrémne vyčerpaní, ale aj ohrození.

V časoch ohrozenia sa katolíci trikrát denne modlievali modlitbu Anjel Pána. Vyznávame v nej vieru vo vtelenie Božieho Syna a prosíme Jeho matku, Máriu, aby stále orodovala za nás, teraz i v hodine nášho umierania. Práve k tejto modlitbe sa ozýval zvon ráno, na poludnie a večer. Obnovme zvyk tejto modlitby! A čo bráni Vám, drahí bratia a sestry nekatolíci, aby ste v tej chvíli aspoň pozdvihli svoje srdce k Bohu vo svojej vlastnej, tichej prosbe?

Milovaní, stará múdrosť hovorí: Boh odpustí, ale neopustí. Aj toto Božie dopustenie môže mať pre nás veľký význam, ak nás priblíži k Pravde a ak táto skúška bude pre nás cestou obrátenia. Neklesajme na duchu! Je to paradox, ale táto karanténa nás môže zbližovať navzájom a priblížiť k Božiemu srdcu. Verím, že láskavý Boh na príhovor Božej Matky našu farnosť uchráni od nákazy a po skončení nebezpečenstva budeme môcť v zdraví a v radosť všetci sláviť Pánovu Paschu.

Všetkých Vás pozdravujem, odporúčam Pánovi a žehnám.

V Hrachovišti na Tretiu pôstnu nedeľu
15. marca 2020

o. Irenej Ciutti, farár